

Rättsfallssamlingen

Mål C-463/14

**Asparuhovo Lake Investment Company OOD
mot
Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno
upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite**

(begäran om förhandsavgörande framställd av
Administrativen sad - Varna)

"Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 24.1, 25 b, 62.2, 63 och 64.1 — Begreppet 'tillhandahållande av tjänster' — Abonnemangsavtal för tillhandahållande av rådgivningstjänster — Beskattningsgrundande händelse — Nödvändigheten av att visa att tjänsterna faktiskt tillhandahållits — Skattens utkrävbarhet"

Sammanfattning – Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 september 2015

1. *Begäran om förhandsavgörande — Domstolens behörighet — Gränser — Den nationella domstolens behörighet — Fastställande och bedömning av de faktiska omständigheterna i målet — Huruvida en tolkningsfråga behöver hänskjutas och huruvida frågorna är relevanta — Den ankommer på den nationella domstolen att bedöma om så är fallet*

(Artikel 267 FEUF)

2. *Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättningsskatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Tillhandahållande av tjänster — Begrepp — Abonnemangsavtal om tillhandahållande av rådgivningstjänster — Tjänsteleverantören ställer sig till tjänstemottagarens förfogande under avtalets löptid — Omfattas*

(Rådets direktiv 2006/112, artikel 24.1)

3. *Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättningsskatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Beskattningsgrundande händelse och mervärdesskattens utkrävbarhet — Abonnemangsavtal om tillhandahållande av rådgivningstjänster — Tjänsteleverantören ställer sig till tjänstemottagarens förfogande under avtalets löptid — Beskattningsgrundande händelse och utkrävbarhet vid utgången av den tidsperiod för vilken betalningen avtalats*

(Rådets direktiv 2006/112, artiklarna 62.2, 63 och 64.1)

1. Se domen.

(se punkt 29)

2. Artikel 24.1 i direktiv 2006/112 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att begreppet "tillhandahållande av tjänster" omfattar abonnemangsavtal om tillhandahållande till ett företag av rådgivningstjänster inom bland annat juridik, handel och ekonomi och inom ramen för vilka leverantören ställer sig till tjänstemottagarens förfogande under avtalets löptid.

Beskattningsunderlaget för ett tillhandahållande av en tjänst utgörs nämligen av allt det som har erhållits som vederlag för tjänsten. Ett tillhandahållande av tjänster är således endast skattepliktigt om det föreligger ett direkt samband mellan den tjänst som utförts och det vederlag som erhållits. När det aktuella tillhandahållandet av en tjänst bland annat kännetecknas av att tillhandahållaren alltid är tillgänglig för att tillhandahålla de tjänster som mottagarna efterfrågar, är det inte nödvändigt att visa att en betalning är knuten till en individualiserad tjänst som vid ett visst tillfälle har tillhandahållits en mottagare för att det ska finnas ett direkt samband mellan tjänsten och det erhållna vederlaget. Den omständigheten att de tjänster som tillhandahållits varken är bestämda på förhand eller individualiserade och att ersättningen betalas ut i form av ett schablonbelopp kan inte påverka det direkta sambandet mellan tillhandahållandet av tjänsten och det erhållna vederlaget, vars belopp är bestämt på förhand och enligt fastställda kriterier.

(se punkterna 35, 38, 39 och 43 samt punkt 1 i domslutet)

3. Vad gäller abonnemangsavtal om rådgivningstjänster i samband med vilka tjänsteleverantören ställer sig till tjänstemottagarens förfogande under avtalets löptid, ska artiklarna 62.2, 63 och 64.1 i direktiv 2006/112 tolkas så, att den beskattningsgrundande händelsen inträffar och skatten blir utkrävbar vid utgången av den tidsperiod för vilken betalningen avtalats, oberoende av huruvida tjänstemottagaren faktiskt har utnyttjat leverantörens tjänster och det antal gånger som mottagaren har gjort detta.

Ett tillhandahållande som i princip består i att alltid stå till kundens förfogande för att tillhandahålla denna rådgivningstjänster och där betalning sker periodiskt i form av schablonbelopp, ska nämligen anses äga rum under den period som betalningen hänförs till. Detta oberoende av om leverantören faktiskt har tillhandahållit kunden rådgivning under den perioden. Det är i slutet av varje period som betalningarna hänförs till som tillhandahållandet ska anses ha ägt rum i den mening som avses i artikel 64.1 i direktiv 2006/112.

(se punkterna 49–51 samt punkt 2 i domslutet)